

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **B. d. „C.“ v B.**, so sídlom Z. X., B., IČO: X., v zastúpení *JUDr. D. J., advokátom*, so sídlom D. č. X., B., proti žalovanému: **Úrad pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky**, Štefanovičova 3, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/300/003816/01124 zo dňa 8. júna 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S 112/2009 - 40 zo dňa 8. júla 2011, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S 112/2009 - 40 zo dňa 8. júla 2011, **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 2009/300/003816/01124 zo dňa 8. júna 2009 v spojení s rozhodnutím Slovenského metrologického inšpektorátu č. 1083/600/2008/R zo dňa 20. februára 2009 v časti výroku o výške uloženej pokuty **6.000 €, slovom šesťtisíc eur**, za porušenie ust. § 33 ods. 7 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, **m e n í** tak, že žalobcovi ukladá pokutu vo výške **3.000 €, slovom tritisíc eur**.

Vo zvyšnej časti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S 112/2009 - 40 zo dňa 8. júla 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 4S 112/2009 - 40 zo dňa 8.7.2011, podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho právneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/300/003816/01124 zo dňa 8.6.2009, ktorým žalovaný podľa ust. § 31 ods. 2 písm. i) zák. č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o metrológii“) a podľa ust. § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Slovenského metrologického inšpektorátu č. 1083/600/2008/R zo dňa 20.2.2009, ktorým mu bola podľa ust. § 36 ods. 1 písm. f) zákona o metrológii, uložená peňažná pokuta vo výške 6.000 € za porušenie ust. § 33 ods. 7 citovaného zákona tým, že *kontrolovaná osoba (žalobca) v čase od 24.6.2008 do 11.8.2008, aj napriek uloženému nápravnému opatreniu z kontroly zo dňa 24.6.2008, Protokol č. 1083/08 (zaslanie evidencie používaných určených meradiel – meračov pretečeného množstva vody na studenú a teplú vodu v spravovaných bytoch s uvedením dátumov ich overenia) odmietla opakovane poskytnúť potrebné dokumenty, informácie a vysvetlenia pri následnej kontrole zo dňa 14.7.2008 Protokol č. 1092/08, na výzvy na predloženie dokumentov a poskytnutie informácií, posledná zo dňa 8.8.2008, čím sťažovala a marila výkon metrologického dozoru. Pokutu uložil žalobcovi zaplatiť inšpektorátu do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na jeho účet, ktorý označil s tým, že inak sa prikróčí k výkonu rozhodnutia podľa § 71 a nasl. správneho poriadku a zároveň vo výroku rozhodnutia uviedol, že ak kontrolovaná osoba pokutu nezaplatí v určenej lehote, je povinná zaplatiť aj úroky z omeškania z dlžnej sumy až do zaplatenia, pričom podľa § 36 ods. 8 zákona o metrológii výška úrokov z omeškania je dvojnásobok základnej úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.*

O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že skutkový stav ako aj konanie žalobcu bolo podľa jeho názoru kontrolnými orgánmi zaznamenané v predmetných protokoloch, výzvach, vyjadreniach, pričom odôvodnenie rozhodnutí správnych orgánov

považoval za dostatočné, obsahujúce opis protiprávneho konania, spôsob akým k protiprávnemu konaniu došlo a rovnako obsahuje aj zdôvodnenie závažnosti konania, ako aj odôvodnenie výšky pokuty. Na základe uvedeného nemal krajský súd pochybnosť o tom, že žalobca nepredložením dokladov požadovaných inšpektorátom naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa ust. § 36 ods. 1 písm. f) zákona o metrologii. Krajský súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu ohľadne nesprávneho postupu žalovaného, keď tento od začiatku nepostupoval v zmysle ustanovení správneho poriadku, pretože žalovanému takáto povinnosť zo žiadnych ustanovení zákona o metrologii nevyplýva. Uviedol, že práva a povinnosti určené správnym poriadkom začali plynúť účastníkom tohto správneho konania odo dňa, kedy správny orgán doručil žalovanému oznámenie listom o začatí správneho konania za sťažovanie a marenie výkonu metrologického dozoru, a okrem toho žalovaný následne postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami. Žalobca bol od počiatku so zameraním kontroly oboznámený, pričom krajský súd poukázal na fakt, že činnosť družstva organizuje a riadi predstavenstvo a z tohto titulu má právo rozhodovať o všetkých záležitostiach družstva, ktoré podľa zákona alebo stanov nie sú vyhradené inému orgánu napr. členskej schôdzi. Z uvedeného dôvodu vyhodnotil námietku ohľadne zaujatého postupu žalovaného voči žalobcovi, keď napr. neakceptoval dovolenku pracovníčky, ako nedôvodnú, pretože tieto okolnosti nemajú vplyv na postup žalovaného v zmysle zákona o metrologii. Krajský súd vyhodnotil aj ďalšiu námietku žalobcu ako účelovú, keď súhlasil s názorom žalovaného, že žalobca mal predložiť požadované údaje o užívateľoch predmetných meračov po vykonaní opatrení na ochranu ich osobných údajov v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, pričom v konečnom dôsledku v predmetnom prípade vykonával dozor aj pre ochranu práv spotrebiteľov, ktorí platia za odobraté množstvo vody. Poukazom na zásadu materiálnej pravdy vyjadrenú v ust. § 3 ods. 4 správneho poriadku, z ktorej vyplýva povinnosť správnych orgánov zistiť všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, krajský súd konštatoval, že pochybenie žalobcu, keď nepredložil požadovanú evidenciu, a to ani následne, nepovažoval za pochybenie správneho orgánu, ktoré by viedlo k nespoľahlivo zistenému stavu veci. Práve naopak uvedenú skutočnosť považoval za potrebné posúdiť tak, že pokiaľ žalobca požadovanú evidenciu správnomu orgánu nepredložil, rovnako nepredložil ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania, neuniesol tak dôkazné bremeno, čo nemožno vyhodnotiť spôsobom navrhovaným žalobcom, že správne orgány vychádzali z neúplného zistenia skutkového stavu veci. Krajský súd v súvislosti s výškou uloženej sankcie, ktorá bola uložená na hornej hranici zákonom povolenej sadzby, poukázal na zdôvodnenie uvedené v žalobou napadnutom rozhodnutí, kde je správna úvaha správneho orgánu riadne a podľa názoru súdu

dostatočne zrozumiteľne prezentovaná. Za dostatočne jasné považoval krajský súd zdôvodnenie nezákonného postupu kontrolovanej osoby, kde marenie a sťaženie dozoru bolo jednoznačne preukázané, ako aj skutočnosť, že v danom prípade ide o 1500 bytov, kedy prípadné porušenie povinností ustanovených zákonom o metrológii, by sa mohlo týkať veľkého počtu meradiel a dôsledkov súvisiacich s konečným spotrebiteľom. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie. Ako dôvod uviedol, že krajský súd nesprávne vec právne posúdil, pričom odvolacie dôvody sú totožné s dôvodmi žalobnými, kde žalobca namietal zmätočnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, jeho nedostatočné odôvodnenie, keď neobsahuje popis skutkového a právneho stavu, čím je podľa jeho názoru nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Poukázal na zaujatý postoj správneho orgánu, kedy v rozpore so zákonom o metrológii a správnym poriadkom žalovaný nerešpektoval žiadosť žalobcu o predĺženie lehoty resp. prítomnosť poverenej osoby p. B.. Ďalej uviedol, že bytové vodomery nemožno v žiadnom prípade považovať za meradlá určené a tým pádom ani vykonať kontrolu, pretože neslúžia na priame účtovanie a rozhodujúci je stav centrálného meradla - na tzv. päte bytového domu. Zastal názor, že osobné údaje nemohol poskytnúť bez súhlasu druhej strany, čo by bolo v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov. Skonštatoval tiež, že dňa 24.7.2008 zaslal inšpektorátu evidenciu určených meradiel. Namietal i výšku pokuty, ktorú považuje vzhľadom na popis skutkového stavu za neprimeranú. Tým, že sa správny orgán nevysporiadal s otázkou klasifikácie meračov, nezistil dostatočne skutkový stav. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobca odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žiadal uložiť žalovanému povinnosť nahradiť mu trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu, vzhľadom na to, že odvolanie je identické so žalobnými námietkami, uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia, ktoré podal k samotnej žalobe, a i naďalej zotrval na svojich doterajších tvrdeniach. Nestotožnil sa s dôvodmi odvolania žalobcu a žalobou napadnuté rozhodnutie považoval za zákonné, a preto žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdil a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne opodstatnené.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 1 písm. a) až h) zákona č. 142/2000 Z. z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, tento zákon na zabezpečenie jednotnosti a správnosti merania upravuje

- a) zákonné meracie jednotky,
- b) požiadavky na určené meradlá a ich metrologickú kontrolu,
- c) podmienky úradného merania,
- d) požiadavky na spotrebiteľsky balené výrobky,
- e) podmienky autorizácie a registrácie,
- f) pôsobnosť orgánov štátnej správy pre oblasť metrologie,
- g) metrologický dozor,
- h) ukladanie pokút.

Podľa ust. § 5 písm. a) až c) zák. č. 142/2000 Z. z., meradlá sa členia na skupiny:

- a) národné etalóny a ostatné etalóny,
- b) certifikované referenčné materiály a ostatné referenčné materiály,
- c) určené meradlá.

Podľa ust. § 8 ods. 2 písm. a) až e) zák. č. 142/2000 Z. z., o zaradení meradla do skupiny určených meradiel rozhoduje účel jeho použitia a používanie

- a) pri meraniach súvisiacich s platbami,

- b) pri ochrane zdravia, bezpečnosti, majetku a životného prostredia,
- c) pri príprave spotrebiteľsky balených výrobkov,
- d) v iných oblastiach verejného života, kde môžu vzniknúť konfliktné záujmy na výsledku merania alebo kde nesprávne výsledky merania môžu poškodiť záujmy fyzických osôb, právnických osôb alebo spoločnosti,
- e) pri meraniach, ak tak ustanovuje osobitný predpis. 4)

Podľa ust. § 3 vyhlášky Úradu pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky o meradlách a metrologickej kontrole druhy určených meradiel, oblasti ich použitia, podrobnosti o spôsobe ich metrologickej kontroly alebo posúdenia zhody 1) a čas platnosti overenia jednotlivých druhov určených meradiel sú uvedené v prílohe č. 1.

Podľa prílohy č. 1 citovanej vyhlášky DRUHY URČENÝCH MERADIEL, 1.3.15 Merače pretečeného množstva vody 2)

- a) na studenú vodu (schválenie typu) áno 11) (prvotné overenie) áno 6 rokov 8 (čas platnosti overenia)
- b) na teplú vodu áno 12) áno 4 roky 9

Podľa ust. § 33 ods. 2 zák. č. 142/2000 Z. z., metrologický inšpektorát je orgánom metrologického dozoru.

Podľa ust. § 33 ods. 3 písm. a) až h) zák. č. 142/2000 Z. z., metrologický inšpektorát kontroluje, ako orgány štátnej správy, podnikatelia a iné právnické osoby (ďalej len "kontrolované osoby") plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom. Metrologický inšpektorát kontroluje u kontrolovaných osôb najmä dodržiavanie,

- a) používania jednotiek a ich symbolov,
- b) povinností používateľmi určených meradiel,
- c) povinností výrobcami a dovozcami určených meradiel pred ich uvedením na trh,
- d) podmienok, rozsahu a úrovne metrologických činností vykonávaných ústavom, určenou organizáciou alebo autorizovanými osobami,
- e) technických, priestorových a personálnych podmienok, ako aj rozsahu a úrovne činností vykonávaných registrovanými osobami v rámci predmetu ich registrácie,
- f) parametrov vyrábaných určených meradiel v súlade so schváleným typom,
- g) povinností prevádzkovateľmi baliarní a dovozcami označených spotrebiteľských balení,

h) zhody skutočného obsahu s menovitým množstvom v spotrebiteľskom balení.

Podľa ust. § 33 ods. 6 zák. č. 142/2000 Z. z., ak metrologický inšpektorát zistí porušenie povinností podľa odseku 3, uloží kontrolovanej osobe, aby v určenej lehote zistené nedostatky odstránila.

Podľa ust. § 33 ods. 7 zák. č. 142/2000 Z. z., kontrolovaná osoba je povinná umožniť zamestnancom metrologického inšpektorátu vykonávajúcim metrologický dozor (ďalej len "inšpektor") a prizvaným osobám vstup do priestorov, umožniť nahliadať do metrologickej dokumentácie a je povinná poskytnúť potrebné dokumenty, informácie a vysvetlenia.

Podľa ust. § 36 ods. 1 písm. f) zák. č. 142/2000 Z. z., metrologický inšpektorát uloží pokutu do 200.000,-Sk (6.638.78 €) tomu, kto poruší ustanovenia tohto zákona tým, že sťažuje alebo marí výkon metrologického dozoru.

Podľa ust. § 36 ods. 3 zák. č. 142/2000 Z. z., pri určení výšky pokuty sa prihliadne na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania.

Podľa ust. § 39 ods. 1 zák. č. 142/2000 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 3 ods. 1, 5 veta prvá zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o správnom konaní, účastníci konania (§ 14) spolupracujú so správными orgánmi v priebehu celého konania.

Podľa ust. § 18 ods. 1 zákona o správnom konaní, konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

Podľa ust. § 18 ods. 2 druhá veta správneho poriadku, pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa ust. § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie.

Podľa ust. § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že dňa 24.6.2008 vykonali inšpektori Slovenského metrologického inšpektorátu v sídle žalobcu kontrolu za účelom preverenia povinností používateľa určených meradiel v b. d. „C.“ a prenajímaných nebytových priestorov. Z uvedenej kontroly bol spísaný Protokol č. 1083/08, na základe ktorého sú zrejmé kontrolné zistenia, že žalobca v čase kontroly nepredložil evidenciu používaných určených meradiel – meračov pretečeného množstva teplej a studenej vody v spravovaných bytoch s uvedením dátumov ich overenia, čím porušil ust. § 19 ods. 2 písm. e) zákona o metrologii. Následne mu boli uložené nápravné opatrenia zaviesť evidenciu určených meradiel – meračov pretečeného množstva teplej a studenej vody v spravovaných bytoch, zaslať zmluvu o prenájme a faktúry za prenájom nebytových priestorov a zaslať kompletnú evidenciu používaných určených meradiel – meračov pretečeného množstva teplej a studenej vody v spravovaných bytoch s uvedením dátumov ich overenia Slovenskému metrologickému inšpektorátu, do 4.7.2008. Žalobca zobral uvedené na vedomie bez výhrad s tým, že po zistení stavu bude termín uložený v nápravných opatreniach dodržaný. Následne žalobca požiadal listom zo dňa 26.6.2008 o poskytnutie primeranej 30 dňovej lehoty za účelom poskytnutia kvalifikovanej súčinnosti pri výkone kontroly, ktorej žalovaný nevyhovel. Následne bolo žalobcovi listom zo dňa 11.7.2008 oznámené, že sa 14.7.2008 vykoná následná

kontrola k Protokolu č. 1083/08. Dňa 14.7.2008 sa konala ďalšia, už avizovaná kontrola, ktorej predmetom bola kontrola určených meradiel – meračov pretečeného množstva studenej a teplej vody, ktorej evidenciu žalobca na požiadanie inšpektorov nepredložil, čím sťažoval a maril výkon metrologického dozoru, za čo mu mohla byť uložená v zmysle ust. § 36 ods. 1 písm. f) zákona o metrologii pokuta. Z predmetnej kontroly bol spísaný Protokol č. 1092/08 a bolo uložené nápravné opatrenie, a to okamžitá povinnosť predložiť požadovanú evidenciu určených meradiel. Žalobca sa vyjadril k protokolu, pričom konštatoval okrem iného, že on ako správca nepoužíva určené meradlá (určené meradlá používajú vlastníci bytov) evidencia je vedená, nebola však v dobe kontroly predložená. Žalobca bol opätovne vyzvaný listom zo dňa 15.7.2008 na predloženie dokumentov a upozornený na okolnosti odôvodňujúce uloženie pokuty podľa ust. § 36 ods. 1 písm. f) zákona o metrologii.

Žalovaný listom zo dňa 15.7.2008, č. 1083/08/ZK začal správne konanie voči žalobcovi za zistené porušenia zákona o metrologii tým, že v čase kontroly dňa 14.7.2008 sťažoval a maril výkon metrologického dozoru nepredložením požadovaných dokumentov v zmysle ust. § 33 ods. 7 citovaného zákona, čo odôvodňuje uloženie pokuty v zmysle ust. § 36 ods. 1 písm. f) citovaného zákona. Dňa 25.7.2008 bola žalovanému predložená evidencia používaných určených meradiel s uvedeným dátumom overenia v spravovaných bytoch. Následne bolo žalovanému doručené vyjadrenie žalobcu k začatému správne konaniu s tým, že keďže žalobca nepoužíva meradlá ani jedným zákonne definovaným spôsobom, mal za to, že meradlá vlastníkov bytov (bytové vodomery) nemožno v žiadnom prípade považovať za meradlá určené, a tým pádom vykonávať ich kontrolu. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 20.2.2009 č. 1083/600/2008/R uložil žalobcovi pokutu vo výške 6.000 € za porušenie ust. § 33 ods. 7 zákona o metrologii tým, že žalobca ako kontrolovaná osoba v čase od 24.6.2008, aj napriek uloženému nápravnému opatreniu - Protokol č. 1083/08, odmietol opakovane poskytnúť potrebné dokumenty, informácie a vysvetlenia pri následnej kontrole zo dňa 14.7.2008, Protokol č. 1092/08, na výzvy na predloženie dokumentov a poskytnutie informácií, posledná zo dňa 8.8.2008, čím sťažoval a maril výkon metrologického dozoru. Žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie rozhodnutím zo dňa 8.6.2009, č. 2009/300/003816/01124, potvrdil.

Úlohou krajského súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti

rozhodnutiam a postupom správnych orgánov – preskúmať zákonnosť uvedeného rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu, dospel k záveru o vecnej správnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, a to tak v rovine skutkovej, ako i v rovine právnej. Nemožno sa preto stotožniť so žalobcovou odvolacou námietkou ohľadne nesprávneho právneho posúdenia. Z tohto pohľadu je nutné uviesť, že krajský súd pri preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia vec správne právne posúdil a na zistený skutkový stav správnym orgánom, ktorý považoval za dostatočný a jasný, s čím sa stotožňuje aj súd odvolací, aplikoval správny právny predpis. Okrem iného je potrebné uviesť, že krajský súd sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal i so žalobnými námietkami, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné a žalobou napadnuté rozhodnutie z toho pohľadu za zákonné. Odvolací súd sa v rovine skutkovej stotožnil s jeho závermi. Odvolacie námietky sú úplne totožné so vznesenými v žalobe, s ktorými sa podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd dostatočne vysporiadal. Pre zdôraznenie správnosti jeho záverov, najmä ohľadne námietky týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, a tým aj jeho nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť – z dôvodu, že neobsahuje popis skutkového a právneho stavu tým, že sa nevysporiadal s otázkou klasifikácie meradiel a tým aj oprávnenosti kontroly ako takej – odvolací súd podotýka, že z rozhodnutia žalovaného vyplývajú skutkové zistenia, ktoré sú v súlade so zápsmi zachytenými v protokoloch o kontrole spísaných pri vykonaní kontroly v sídle žalobcu. Uvedené sa zhoduje aj s obsahom administratívneho spisu a je zřejmé, že žalobcovi tým, že nepredložil pri kontrole evidenciu používaných určených meradiel meračov pretečeného množstva teplej a studenej vody v spravovaných bytoch s uvedením dátumov ich overenia, boli uložené nápravné opatrenia, ktorých plnenie sa následnou kontrolou nepodarilo preukázať. Zo zisteného skutkového stavu mal žalovaný za to, že ***k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa ust. § 36 ods. 1 písm. f) zákona o metrologii, došlo, keď si žalobca neplnil zákonné povinnosti, a to konkrétne povinnosť upravenú v ust. § 33 ods. 7 zákona o metrologii - poskytnúť potrebné dokumenty, informácie a vysvetlenia (a to opakovane) a nerešpektovaním tejto povinnosti sťažoval a maril výkon metrologického dozoru.*** Krajský súd sa s uvedeným stotožnil pričom zdôraznil, že správne orgány podľa jeho názoru vychádzali zo stavu veci, ktorý v konaní zistili v rozsahu oprávnení, ktoré im správny poriadok ukladá a žalobca nepredložením požadovaných dokladov nepreukázal, aké určené meradlá pri svojej činnosti používa, čím nebolo potvrdené alebo vyvrátené tvrdenie žalobcu,

že žalovaným uvádzané meradlá nepoužíva. Z vyššie uvedeného je dostatočne zrejmé, že skutkový stav bol preukázateľne zistený, napĺňajúci skutkovú podstatu správneho deliktu podľa ust. § 36 ods. 1 písm. f) zákona o metrológii.

Z takto zisteného a posúdeného skutkového stavu nemožno vyvodit' záver o povinnosti správneho orgánu zodpovedať, resp. sa vysporiadať aj s otázkou klasifikácie meračov ako takých a z toho potom odvodzovať oprávnenosť kontroly. Kontrolná právomoc správneho orgánu, ako aj jednotlivé povinnosti kontrolovanej osoby vyplývajú priamo zo zákona o metrológii. Kontrolná právomoc správneho orgánu je vymedzená príkladmo v ust. § 33 ods. 3 zákona o metrológii, kedy Metrologický inšpektorát kontroluje, ako orgány štátnej správy, podnikatelia a iné právnické osoby plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom. Jednou z povinností je aj povinnosť viesť evidenciu používaných určených meradiel s uvedením dátumov ich overenia (ust. § 19 ods. 2 písm. e/). Na preukázanie plnenia povinností žalobcu vyplývajúcich mu zo zákona o metrológii sú inšpektori oprávnení požadovať príslušné informácie, doklady a údaje, ktoré keď kontrolovaná osoba preukázateľne neplní (čo vyplýva z obsahu spisu), dopúšťa sa sťažovania resp. marenia výkonu metrologického dozoru, pretože objektívne znemožní resp. v danom prípade v určitom časovom horizonte znemožnila výkon kontroly dodržiavania povinnosti vyplývajúcej kontrolovanej osobe z ust. § 19 ods. 2 písm. e) zákona o metrológii. Z tohto pohľadu sa zistenie skutkového stavu, ako i jeho právne posúdenie, či už správnym orgánom alebo krajským súdom javí ako dostatočné a správne. V konaní bolo preukázané, že žalobca porušil ustanovenie § 33 ods. 7 zákona o metrológii, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu, za čo mu bola podľa ust. § 36 ods. 1 písm. f) zákona o metrológii uložená pokuta vo výške 6.000 €.

V súvislosti s **výškou uloženej pokuty** sa krajský súd stotožnil s odôvodnením rozhodnutia správneho orgánu a správnu úvahu správneho orgánu považoval za dostatočne a zrozumiteľne prezentovanú. Odvolací súd však na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že s uvedeným záverom sa nestotožňuje a odvolanie žalobcu v časti výšky uloženej pokuty – ktorá je podľa žalobcu neprimeraná vo vzťahu k popísanému skutkovému stavu – považuje za dôvodné. Z podkladov spisu je zrejmé, že správny orgán považoval pokutu, uloženú žalobcovi na hornej hranici zákonom ustanoveného rozpätia, za odôvodnenú. Bolo tomu tak preto, že podľa jeho názoru kontrolovaná osoba jednak opakovane odmietla poskytnúť inšpektorátom požadované doklady, a to napriek opätovným upozorneniam

zo strany inšpektorátu a tiež z dôvodu, že kontrolovaná osoba svojím konaním výkon metrologického dozoru v rozhodujúcom období aj skutočne zmarila. Na výšku uloženej pokuty mala vplyv aj tá skutočnosť, že kontrolovaná osoba spravuje veľké množstvo bytov (1500), v ktorých minimálne pri dodávkach tepla v teplej úžitkovej vode musia byť podľa ust. § 17 ods. 3 písm. d) zák. č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, na meranie množstva teplej úžitkovej vody spotrebovanej konečným spotrebiteľom používané určené meradlá, čiže prípadné porušenie povinností ustanovených zákonom o metrológii, by sa mohlo týkať veľkého počtu meradiel, a teda mohlo by mať veľký rozsah a s tým súvisiacu vysokú závažnosť.

Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), kedy správny orgán v zákonom stanovených limitoch uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie musí byť náležite odôvodnené. Je síce pravdou, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy (správne uváženie), preskúmava správny súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom (ust. § 245 ods. 2 O.s.p.), ale v prípade, že správna úvaha je z pohľadu zákonných aspektov ukladania pokút riadne odôvodnená, táto nesmie byť v rozpore so zásadami logického myslenia. V predmetnej veci sa dá konštatovať, že správny orgán pri ukladaní pokuty a odôvodňovaní jej výšky síce prihliadal na zákonné aspekty uvedené v ust. § 36 ods. 3 zákona o metrológii – kedy musí pri určení výšky pokuty prihliadnuť na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania – avšak vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu, aj podľa názoru senátu Najvyššieho súdu SR uložil neprimerane vysokú pokutu. Voľná úvaha aj pri takomto rozhodovaní je myšlienkový proces, v rámci ktorého má príslušný orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby uložená pokuta spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania dotknutej osoby. Samo rozpätie sadzby pokuty pritom nemôže zvädzať k uloženiu pokuty neprimeranej charakteru a výsledkom činnosti pokutovanej osoby, pretože bezdôvodne uložená vysoká pokuta nemôže plniť preventívnu funkciu. Z pohľadu zákonných atribútov správny orgán podľa názoru odvolacieho súdu nesprávne vyhodnotil závažnosť protiprávneho konania žalobcu v spojení s následkom takéhoto konania, pretože následkom bolo, že žalobca ako kontrolovaná osoba znemožnil v určitom čase výkon kontroly a z toho plynúca **závažnosť konania však nemôže byť posudzovaná v rovine hypotetickej v tom zmysle, že čo by sa**

teoreticky kontrolou mohli zistiť, a to v prípade zistenia porušenia povinností žalobcu ako kontrolovanej osoby (čo ani nebolo predmetom konania) z pohľadu množstva spravovaných bytov, by mohlo dôjsť k zvýšeniu miery závažnosti. Z uvedeného dôvodu sa uvedená úvaha vymyká zásadám logického myslenia a nemožno nechať bez povšimnutia aj tú skutočnosť, že žalobca zoznam používaných meradiel v správnom konaní napokon predložil. Pri ukladaní sankcie je potrebné okrem uvedeného prihliadať aj na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, musí byť jej výška stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba do budúcnosti vyvarovala porušeniu zákonných povinností, ale zasa pri splnení jej represívnej funkcie nie až tak, aby bola neprimeraná vo vzťahu k porušenej povinnosti s ohľadom na okolnosti prípadu. Vzhľadom na uvedené preto nezostávalo odvolaciemu súdu iné, ako využiť jeho diskrečné oprávnenie (moderačné právo) vyplývajúce mu z ust. § 250i ods. 2 O.s.p., ktoré je faktickou transpozíciou požiadavky tzv. „plnej jurisdikcie“, ako atribútu práva na spravodlivý proces a výšku pokuty upraviť tak, aby bola vzhľadom na zistený skutkový stav a okolnosti prípadu primeraná. Podklady pre prijatie takéhoto názoru boli dostatočné a je v záujme náležitej ochrany fyzických a právnických osôb, aby mal správny súd možnosť podľa okolností prípadu, aj vo veci sám rozhodnúť a nahradiť pôvodné rozhodnutie správneho orgánu vlastným rozhodnutím o výške uloženej pokuty. Vzhľadom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že pokuta uložená vo výške 3.000 €, je vzhľadom na okolnosti prípadu, ako i na funkcie sankcie ako takej primeraná a dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím v časti výroku o výške uloženej pokuty zmenil a vo zvyšnej časti rozhodnutie krajského súdu, stotožniac sa s jeho dôvodmi, potvrdil (§ 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní len čiastočne úspešný, náhradu trov konania nepriznal. V posudzovanej veci bolo porušenie horeuvedenej zákonnej povinnosti zo strany žalobcu nesporne preukázané, skutočnosť ktorú odvolací súd v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania, vyhodnotil ako dôvod hodný osobitného zreteľa.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 26. septembra 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth